

Editura NEUMA
Strada Libertății, nr. 188
Apahida, Județul Cluj

Editor: Andrea H. Hedeș
DTP: Gelu Iordache

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
RADI, CODRUȚ
Adăpostul cuvintelor / Codruț Radi. - Apahida : Neuma, 2022
ISBN 978-606-9610-35-0

821.135.1

CODRUȚ RADI

Adăpostul cuvintelor

Editura
NEUMA
2022

Cuprins:

Desprindere / 5	Paznic umbrelor / 33
Ferestrele nopții / 6	Iremediabil / 34
Prematur / 7	Țintă vie / 35
Contrapuncte / 8	Ce rămâne / 36
Finit / 9	Dinaintea solstițiului / 37
Uitare / 10	Împăciuitoare / 38
Răscruci / 11	Pe viață / 39
Precesiune / 12	Trăind încă / 40
Fiu din nou / 13	Tertiare / 41
Iluzie / 14	Țărm îngust / 42
Nerevers / 15	Decor nocturn / 43
Retrăind / 16	De veghe / 44
Acutizare / 17	Răscrucea umbrelor / 45
Golul lipsă / 18	Fără aripi / 46
La opaiț / 19	Rost cruciș / 47
Nesilințe / 20	Pe scurt / 48
Oarecare / 21	Diluare / 49
Recurs / 22	Dezechilibre / 50
De margine / 23	Răscolind trecutul / 51
Menire / 24	Subpuncte / 52
Obârșie / 25	Dedublare / 53
Peste prag / 26	Pe dinafară / 54
De ce eu / 27	Terminații / 55
Suprapuneri / 28	Infinit / 56
Ultimative / 29	Strânsori / 57
De la capăt / 30	Tot șovăind / 58
Abateri / 31	Nevinovăție / 59
Himeră . 32	Porțile timpului / 60

IPDIS

We know
back

- Poate pierd / 61
Eul periferic / 62
Raport sumar / 63
Veriga lipsă / 64
Urmele formei / 65
Hazard / 66
Echidistanțe / 67
Fără odihnă / 68
Dimpotriva mea / 69
Stigmatetele timpului / 70
Captive / 71
Răsfrângeri / 72
Ieri de azi / 73
Fără întors / 74
Îndeajuns / 75
În evantai / 76
Iluzia evadării / 77
Dezagregare / 78
Codificare / 79
Piramidale / 80
Sciziuni / 81
Din exil / 82
Negății / 83
Înfrângere / 84
Induceri / 85
Cel mai puțin / 86
De pildă / 87
Pe alese / 88
Încerc să cred / 89
Opus de-acum / 90
Momeli / 91
Prea plinuri / 92
Pribeegie / 93
Din culise / 94
Peste poate / 95
Bucla firii / 96
Între ani / 97
Din întâmplare / 98
În defensivă / 99
Resetare / 100
Golul liber / 101
Scrâșnete / 102
Iarăși singur / 103
Dovezi / 104
Ca lecuire / 105
De pe vremuri / 106
Îngăduință / 107
Paranteze / 108
Mit barat / 109
De-a gata / 110
Derivări / 111
Elucidare / 112
Pactul cu ceilalți / 113
Coincidente / 114
Sclav aparent / 115
Provocare / 116
La rând / 117
Discordii / 118
Iertare / 119
Culori uscate / 120
Denunțare / 121
Interpuneri / 122
Povara sinelui / 123
Solitar / 124

- Clepsidră / 125
Printre lumi / 126
Malițiozitate / 127
Remușcări / 128
Polul saturației / 129
Ascunzișuri / 130
Lațul firii / 131
Fără alegere / 132
Altfel zbor / 133

- N-am scăpare / 134
Capitulare / 135
În definitiv / 136
Granițe / 137
Altă umbră / 138
Nicăieri / 139
Asimetrie / 140
Nefolos / 141

Desprindere

Cobor în mine fără trepte
aceluiși ce n-a uitat
că înăuntru
doar corvoadă
tăcerea poate să m-accepte,

Ori neastâmpăr între vise
prezentului
de-a fi iscoadă
prin succesive învoieli
să aflu cui o să mă-ndrepte,

Străin la fel oricărei lumi
singurătății însă pradă
desprins de lumea dinainte
să cred
în cel ce-o să m-aștepte.

Nu mă pot trezi prin bezna din vis
ca afară
noaptea întârzie pe sub pleoape
ferindu-mă
întâlnirea cu zorii să doară,

Am lăsat dinadins luna stinsă
aseară
prin cotloanele ochiului
să nu descoasă
părerea ei să apară,

Încă dorm peste trupul
de ceară
amintiri ce vor să mă scape
luminii
din spectrul povară.

Prematur

Am venit desculț pe lume
merg la fel tălpii-n arsură
că nu-i altă scurtătură
să m-aducă lângă tine,

N-am avut nici glas nici nume
doar pe deget semnătură
petecul cu scriitură
cerneală de mărăcine,

M-am născut străin anume
zeilor fără făptură
în exil pe-o fundătură
ca să mă salvez de mine.

Nu pot trece de cuvinte
mă sufoc de-atât ocol
zilei albul ce-și dezmințe
că-năuntru e prea gol,

Nu destul să umple-o arcă
ce ne-ar duce-n altă lume
tot răbdând pe cel ce-ncearcă
rătăcirii deja postume,

Focului stârnit la urmă
pe-a cenușilor uitare
să rămân cu-aceeași turmă
chipului la fel oricare,

Tot scurtând anii-lumină
ce se-nvârt zărilor sfinte
să mă-mpac cu-a vieții vină
și să trec puntea din minte.

Finit

A câta-n van dimensiune
refuză lumi nebănuite
răstimpul
ce pe-ascuns apune
unui sfârșit-altul mereu,

A câta-n cer precesiune
în loc de stea
ni se promite
lumina când prin ochi opune
spirale spartelor orbite,

A câta viață-mi recompune
dezordinea dintre ispite
să ducă trupul
mai departe
într-un păcat numai al meu.

Am uitat sub jurământ
muntele că mi-e hotar
și l-am părăsit fugar
să n-ajung din pustnic
sfânt,

Am uitat ce-n trup descânt
rănilor să n-am durere
gândul însuși că-i părere
îmbrăcată-ntr-un
cuvânt,

Am uitat deznodământ
tot ce patimă contrar
poezia când din har
se întoarce
pe pământ.

Răscruci

Visez ce n-am sfârșit real
că la răspântii mă opresc
și cumpănind hăul egal
aleg divinul din lumesc,

Visez cum nu mi-am fost loial
păcătuind să-mbătrânesc
îndepărtându-mă de mal
cu teama că-i prea pământesc,

Visez că-n ochiu-nchis oval
prin care timpu-ncetinesc
te scurgi cu mine spre aval
pe trupul altcândva firesc.

Se-nvârte iar Pământul
 fără mine
 uitându-mă în unghiul mort al vieții
 unde se-ascund
 cu noaptea-n cap poezii
 la rostul poeziei să se-nchine,

Se-nvârte tot Pământul
 cu nestare
 și-a început lumina-n altă parte
 precum poetul patima de carte
 de teama morții
 fără să coboare,

Se mai învârte
 viața-n jurul lor
 Pământul și Poetul laolaltă
 visându-se că trec
 o poartă-naltă
 și totul dimprejur e muritor.

Fiu din nou

Nu m-am rugat îndeajuns
 la sfinți
 să pot pleca din mine
 într-o zi
 când trupul fără mine s-ar trezi,

Nu i-am mai plâns
 pe singurii părinți
 ce mi-au promis din cer că vor păzi
 trecutul meu
 prin lumi de erezii,

Nu m-am închis
 în cerc
 poezilor cuminiți
 păcatul să-mi ascund sub frenezii
 prin învoieli
 ori false rugăminți.

Uneori
 greșesc depărtarea
 dintre noi
 și te îmbrățișez
 în gol,

Mă lași
 să cad
 în genunchi
 lângă tine
 rugându-mă
 la icoana
 care ți-a înghițit
 chipul,

Apoi
 mă încurc
 privirii tale
 de-acolo
 de sus
 prea departe
 să mă pot
 ridica.

Nerevers

Nu mai simt aproapele din mine
 umbrelor pe rând
 desperecheat
 doar singurătății-s îmbiat
 consfințind pustiul ce-mi revine,

Nu mai sunt luminii dezlegat
 plânge amintirea pe retine
 timpului ce-ar vrea
 să se termine
 de parcă uitării l-am trădat,

Nu mai socotesc ce mă reține
 om ca la răscruci abandonat
 lumii-n care
 toate sunt ruine
 bătrânețea-ajunsă un păcat,

Nu mai știu murind
 cât e de bine
 sufletul pierdut că m-a iertat
 visului rănit în nopți străine
 prea târziu întors nevindecat.